

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Διευθυντής
Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

Οἱ Σύμμαχοι ἀρχίζουν νὰ ἐξοικειώνται μὲ τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης, προσπαθοῦν δὲ νὰ προσελκύσουν ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης καὶ τὴν δημοσίαν γνώμην.

Πρῶτοι εἰσηγητὰί τῆς ἰδέας ταύτης ἦσαν ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας Ἄσκουϊθ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Λόυδ Τζώρτζ.

Μετὰ τοὺς Ἀγγλους ἔρχεται τώρα καὶ ὁ Μπιζολίτι τῆς Ἰταλίας.

Οἱ πρὶν ἀμείλικτοι ἐχθροὶ τῆς εἰρήνης, οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ πολέμου μέχρι ἐξουθένσεως τῆς Γερμανίας καὶ τῆς τελειωτικῆς νίκης, ἐγκαταλείπουν τὰς ἰδέας των, μετριάξουν τὸ μένος των καὶ ἀρχίζουν νὰ βλέπουν τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἄλλην ὄψιν. Οὔτε ἡ Γερμανία οὔτε ἡ Αὐστρία οὔτε ἡ Βουλγαρία οὔτε ἡ Τουρκία εἶνε τροφὴ εὐπεπτος διὰ νὰ τὴν χωνεύσουν τόσον εὐκόλως, ὡς ἐπίστευον ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου. Ἡ αἱματοχυσία, ἡ ἀνθρωποφθορὰ, αἱ καταστροφαι τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, ἀρχίζουν νὰ τοὺς τρομάξουν καὶ ἐπιθυμοῦν τῆς εἰρήνης τὴν ἐπάνοδον.

Ἡ τροπὴ αὐτῆ τῶν πνευμάτων τῶν Κυβερνήσεων εἶνε εὐχάριστος, ἀν καὶ πολὺ βραδεῖα.

Ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μέχρι τῆς πραγματικότητος ἡ ἀπόστασις εἶνε μεγίστη.

Πῶς τὴν ἐννοοῦν τὴν εἰρήνην; Καὶ πῶς τὴν ἐννοεῖ ἡ Γερμανία μετὰ τῶν συμμάχων τῆς; Ὡδε ἔστω ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ θηρίου τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ὁ Ἄσκουϊθ εἰς τὸν τελευταῖον τοῦ λόγον ὠμίλησε περὶ εἰρήνης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τηρήσεως τοῦ πρώην καθεστῶτος.

Ἄλλὰ πρῶην καθεστῶς θὰ εἴπη: Ἀποκατάστασις τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Βελγίου. Ἀποκατάστασις τῆς Ρωσίας ἐν Πολωνία καὶ ταῖς Βασικαῖς Ἐπαρχίαις. Ἀποκατάστασις τῆς Γαλλίας εἰς τὰ πρώην σύνορα.

Θὰ δεχθῆ τοιαύτην λύσιν ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Βουλγαρία; Ποτὲ, οὐδέποτε.

Πρὸς τί τότε ὁ πόλεμος καὶ αἱ τόσαι καταστροφαι εἰς ἀνθρώπινους ὑπάρξεις, εἰς τὸν οικονομικὸν καὶ κοινωνικὸν ὀργανισμόν τῶν Λαῶν; Ἦτο λοιπὸν ὁ πόλεμος ἀπλῆ θεατρικὴ παράστασις τραγωδίας καθ' ἣν πῆπτον τοῦ δαίμονος τὰ πρό-

σωπα μὲ μόνον τοῦ ποιητοῦ τὴν φαντασίαν;

Ἄλλὰ καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσία καὶ ἡ Τουρκία δὲν θὰ δεχθοῦν τοιαύτην εἰρήνην. Ὁ Γαλλικὸς λαὸς ἐτράφη ἐπὶ δύο ἔτη μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἀνακτήσεως τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης.

Πῶς θὰ δεχθῆ σήμερον τὴν ἀπώλειάν των;

Ἡ Ρωσία βεβαίως θὰ ἦναι εὐχαριστημένη ἀνακτῶσα τὴν Πολωνίαν καὶ Βασικὰς ἐπαρχίας. Ἄλλὰ θὰ ἀποκρούσῃ τὴν ἐγκατάλειπιν τῶν ἐν Ἀσία κτήσεις τῆς. Οἱ Ρῶσοι μάλιστα τόσον εἶναι πεπεισμένοι περὶ τῆς διατηρήσεώς των, ὥστε ἐσχητήσαν καὶ συζητοῦν τὸ ζήτημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ρωσικῆς Συνόδου ἐπ' αὐτῶν! Θὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ἀπόλυτον διοίκησιν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἢ θὰ σεβασθοῦν τὰ δικαιώματα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας;

Ὅταν δὲ ἕνας Λαὸς φθάνῃ νὰ σηζητῆ ταιαῦτα ζητήματα ἐπὶ ἐπαρχιῶν, τὰς ὁποίας ἀκόμη δὲν κατέκτησε, πῶς θὰ ἀνεχθῆ εἰρήνην, διὰ τῆς ὁποίας τῷ ἀφαιροῦνται;

Δὲν ὀμιλῶ περὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωμανίας. Αὐταὶ εἰσηλθοῦν εἰς τὸν πόλεμον ὡς μισθῶτοι ἐπίκουροι, ὡς ἕνας μεγάλος Βενιζέλος. Ὅταν ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ρωσία τοῖς εἴπουν, «ἡσυχία κύριοι εἰς τὸ ἀκροατήριον», ἡ Ἰταλία, ἡ Ρωμανία καὶ ὁ Βενιζέλος θὰ εἶδον ἀμέσως τὸ σκαμνὶ των καὶ θὰ καθήσουν φρόνιμα!

Τὸ μυστήριον τῆς εἰρήνης τὸ κρατοῦν αἱ τρεῖς τῆς Συνεννοήσεως ἀφ' ἐνὸς καὶ αἱ τέσσαρες τῆς Γερμανικῆς ομάδος. Καὶ αὐτῆ ἡ Τουρκία, ἡ ὑπὸ ἄλλας περιστάσεις πλέον ἀδύνατος, ἔχει σήμερον τὸ κέντρον τῆς βαρύντητός τῆς! Διότι τὸ Τουρκικὸν ζήτημα εἶναι ἐπίσης Γερμανικόν, Αὐστριακόν, Βουλγαρικόν, ὅσον καὶ Ἀγγλο-Γαλλικόν! Εἶναι ζήτημα σύνθετον, πολὺπλοκον καὶ δι' αὐτὸ δυσχερέστατον.

Ἡ δὲ Ρωσία μὲ ὅλην τὴν Ἀνταντικότητά τῆς θὰ εἶρη μεγάλην ἀντίπραξιν τόσον εἰς τοὺς ἀντιπάλους, ὅσον καὶ εἰς τοὺς συμμάχους τῆς!

Οἱ Ἀγγλοι εἶπον: Θέλομεν εἰρήνην διαρκῆ! Θέλομεν ἄρσιν ὄλων τῶν ἀφορμῶν, αἱ ὁποῖαι διαταράσσουν τὴν εἰρήνην τοῦ μέλλοντος!

Οἱ Γερμανοὶ εἶπον: Θέλομεν διαρκῆ εἰρήνην! Θέλομεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ὑπαρξίν μας,

τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου ἐν τῷ μέλλοντι!

Ὅπως ἐννοοῦν τὴν εἰρήνην οἱ Ἀγγλοι, θέλουν ἐλευθερίαν πρὸς κατάκτησιν τοῦ Κόσμου!

Ὅπως τὴν ἐννοοῦν οἱ Γερμανοὶ, θέλουν τὴν ἐνοποίησιν τῆς Γερμανικῆς Φυλῆς!

Εἶνε δύο ἀρχαὶ ἀμείλικτοι μέχρι θανάτου.

Ἀγγλία μὲ Γερμανίαν μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν παύει νὰ εἶναι κυρία τῶν Ὠκεανῶν καὶ κηδεμῶν τῶν μικρῶν Κρατῶν!

Γερμανία μὲ Ἀγγλίαν μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν εἶναι ἠγανακσμένη νὰ στρέφεται ἐντὸς τοῦ κλωβοῦ τῆς! Καὶ τὸ πολιτικὸν πρόβλημα καταλήγει ἢ ἡ μία ἢ ἡ ἄλλη. Μέσος ὄρος δὲν ὑπάρχει. Μέσος ὄρος εἶναι ἀπλοῦν palliatif, ἀπλοῦν ἔμπλαστον διπλωματικόν, καὶ ἡ εἰρήνη αὐτοῦ πρόσκαιρος καὶ εὐδιάλυτος!

Ἄν διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἡ πτωσις τῆς Γερμανίας εἶνε ὄρος ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, διὰ τὴν Γερμανίαν ἡ ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν, ἡ ἐλευθέρωσις τοῦ Γιβραλτάρ, τοῦ Σουέζ, ἡ μεγέθυνσις τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐκδίωξις τῆς Ἰταλίας ἐκ τῆς Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας, ἡ ἐγδυνάμωσις τῆς Τουρκίας καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλληνικῆς Μεσογείου εἶνε ἐπίσης ὄρος ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

Ἄλλὰ τοιοῦτον πρόβλημα θὰ λυθῆ ἢ μὲ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἐνὸς ἢ μὲ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἄλλου. Ἴδου ἡ εἰρήνη.

Μ. Γ. Σακελλαρίου.

ΟΙ ΕΠΙΟΡΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ἡ Κυβερνησις, ἀριστα πράξασα, ἀπέλυσε ὄλους τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, οἵτινες προσεχώρησαν εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τοῦ Βενιζέλου. Ὡς ἦτο ἐπόμενον, ὁ περίφημος τύπος τῶν περιφίμων Φιλελευθέρων, συνειδησμένος νὰ πληρώνεται διὰ νὰ ὀργιάζῃ εἰς βάρος τῶν Νόμων καὶ τῆς Πατρίδος, κατέκρινε τὸ μέτρον τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀντισυνταγματικόν. Ἡ «Θέμις», τὸ ἐν Ἀθήναις γνωστὸν νομικὸν περιοδικόν, ἐξετάζουσα τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς ἀπολύσεως τῶν ἀποστατῶν καὶ ἐπιόρκων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, θέτει τὰ πράγματι εἰς τὴν θέσιν των.

Λοιπὸν, τὸ Σύνταγμα, διὰ νὰ προστατεύσῃ τὸν δημοσίον ὑπάλληλον, ἀπαιτεῖ δύο ὄρους, τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ τὴν ὁμοδοσίαν περὶ πίστεως καὶ ὑπακοῆς εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν αἱ προϋποθέσεις αὐ-

ται, ἡ ιδιότης τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου δὲν ἀποκτάται ἢ ἀπόλλυται ἐὰν μία ἢ καὶ ἀμφότεραι αἱ προϋποθέσεις αὐταὶ ἐκλείψωσι, τὸ δὲ περὶ ἀπολύσεως Διάταγμα δὲν εἶνε πλέον παρὰ ἀπλῆ ἐπιβεβαίωσις τῆς ἀνυπαρξίας ἢ ἀπωλείας τῶν προϋποθέσεων τούτων. Οὕτω συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Οἱ ἀποστατὰι ὑπάλληλοι ὠρκίσθησαν πίστιν πρὸς τὸ Σύνταγμα. Ἄλλὰ τὸ Σύνταγμα ὀρίζει διὸ ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ αὐτοὶ ὀφείλουν ν' ἀναγνωρίζουν. Ἀντὶ τούτου ὁ μὲν οἱ ἀποστατὰι ἴδρυσαν ἐτέραν βασιλικὴν τριανδρίαν, εἰς ἣν ἀνεγνώρισαν τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν καὶ παύειν Ὑπουργοὺς καὶ δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἄρα, ἀρηθθέντες θεμελιώδη ἀρχὴν τοῦ Συντάγματος, ἀνήρτησαν τὸν δρόμον των, τὸ δὲ Διάταγμα περὶ ἀπολύσεως αὐτῶν οὐδένα ἄλλον λόγον ἔχει εἰμὴ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀνυπαρξίας, τοῦ ἀπαραιτήτου τούτου στοιχείου διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς δημοσίας λειτουργίας.

Ὅστε πάντες οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες εἶχον τὸ θάρρος νὰ ἀπέλθουν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχον τὸ θάρρος νὰ παραμένουν εἰς τὰς θέσεις των, ἀλλὰ νὰ ἐπιδοκιμάζουν τὸ κίνημα καὶ νὰ συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ ἐπαναστατοῦ, πάντες οὗτοι οἱ στασιασταὶ καὶ ἐπίορκοι καὶ ἀχάριστοι τῆς Πολιτείας λειτουργοὶ, καθὼς καὶ ὄλοι οἱ συνταξιούχοι τοιοῦτοι, πρέπει ν' ἀπολυθῶν καὶ νὰ σιγματοισθῶν ὡς ἐπικίνδυνοι εἰς τὸ Κράτος καὶ ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος. Ἡ Πολιτεία πρέπει νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν ἐκκαθάρισιν, αὐτὴν τὴν ἐπιβεβλημένην ἀπολύμανσιν. Τοῦτο ἀπαιτεῖ ὄχι μόνον τὸ ἠθικὸν ἀλλὰ καὶ τὸ ὕλικόν συμφέρον τῆς Χώρας καὶ τοῦ Λαοῦ.

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Συνεπληρώθησαν τῇ 10ῃ τρέχοντος πενήντηκοντα τέσσαρα ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν διὰ μιᾶς ἀναιμάκτου ἐπαναστάσεως ἐξεθρονίσθη ὁ πρῶτος ἡμῶν Βασιλεὺς καὶ ἀπῆλθε διὰ παντὸς εἰς Βαυαρίαν, ὅπου μετὰ τρία ἔτη ἀπέθανεν. Τὰ πράγματα ἀπὸ τῆς Ναυπλιανῆς στάσεως εἶχον χειροτερεύσει, παρ' ὅλον δὲ τὸν ὄρον, ἐν ἐπανέλαθον οἱ ἀξιοματικοὶ πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ Ναυπλίου ὅτι θὰ μείνουν πιστοὶ εἰς τὸν Βασιλέα, εἶχον προσχωρήσει ἤδη εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἥτις ἐξυφαίνετο καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τὴν 1 Μαΐου τοῦ 1862 ἀφίκετο εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ «Βασιλίσα Βικτωρία» καὶ ὁ νέος Πρεσβευτὴς τῆς

Ἄγγλιας σὲρ Ἑρρίκος Ἐλλιοτ, ὁ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως διορισθεὶς πάντοτε εἰς δυσχερεῖς ἀποστολάς καὶ διακριθεὶς ἰδίως εἰς ἐκθρο- νίσεις Ἡγεμόνων.

Ὁ Ἑρρίκος Ἐλλιοτ, παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ἀνέγνωσεν ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας Ρώσελ, δι' οὗ ἐπέζητετο ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς, τῆς καλουμένης χλευαστικῆς Βουλῆς τῶν Δημάρχων, β' ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Ὑπουργείου, καὶ ἡ πλήρης λειτουργία τοῦ Συντάγματος, προσχώρησις τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ ἀνεπηρέαστους ἐκλογάς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ μόνον φάρμακον τῆς θεραπείας τῶν κακῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐξ οὗ καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηναίων ἀντήχει τὸ ἄσμα:

Ἄν γείνουν εἰς τὸ κράτος ἐλεύθερ' ἐκλογαὶ θὰ παύσουν καὶ αἱ δέκα τοῦ Φαραῶ πληγαί.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἀπεδέχθη ὅλας τὰς προτάσεις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, δικαιολογούμενος ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐφαρμόζεται πιστῶς καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν ἰδύνατο νὰ προβῆ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἐδέχετο νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν πράγματι δὲ τὴν 26 Μαΐου ἐσχηματίσθη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνη. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἠρκέσθη εἰς τὰ μέτρα ἅτινα ὑπέδειξεν ὁ Βασιλεὺς.

Ὅλοι ἠπόρησαν ἐπὶ τῇ εὐκόλῳ μεταβολῇ τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς. Ὁ Ἐλλιοτ ὅμως ὅστις διέγνωσε τὴν κατὰστασιν ἐγίνωσκεν ἤδη ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Ὄθωνος ἦτο μετρημένη καὶ ἐκρίθη ὅλως περιττὴ ἡ σπουδὴ καὶ ἡ ἐνέργεια πρὸς ἐκθρόνισιν αὐτοῦ.

Ὁ συνωμοτικὸς ὀργανισμὸς κατεῖχε σχεδὸν ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας ἐν τῷ στρατῷ ὑπῆρχε παράλυσις τῆς πειθαρχίας. Ἀναφορὰ τῶν ἑξῶ Ἑλλήνων ἐναντίον τοῦ Ὄθωνος διηρέθιζον τὴν δημοσίαν γνώμην, ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Σπυρο-Μήλιος ἐθεώρει ὅλον τὸν κόσμον συνωμότης. Ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν ἦτο ἀπολύτως ἀφωσι- μένος εἰς τὸν Ὄθωνα, τὸ δὲ δυστυ- χισμένον Βασιλικὸν ζεύγος, ἀπομει- νωμένον ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, μὴ ἔχον πλέον φίλους, μὴ γινώσκον εἰς ποῖον νὰ ἐμπιστευθῇ, πολεμούμενον ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, πιεζόμενον ὑπὸ τῆς Ρωσίας εἰς τὸ ζήτημα τῆς δια- δοχῆς, ἐγκαταλελειμμένον ὑπὸ τῆς Βαυαρίας, ἠγγόει τίνα ὁδὸν νὰ τραπῇ.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρίσκοντο τὰ πράγματα, ὅτε ἐκυκλο- φόρησεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ πληροφορία ὅτι ἐν Ἀκαρνανίᾳ παρεσκευά- ζετο ἐπανάστασις διὰ τὴν 5 Ὀκτω- βρίου 1862.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐγνώσθη ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἀπῆλθον εἰς Ἀκαρνανίαν, ἐγνώσθη δὲ ὅτι ἡ Βασίλισσα εἶχεν ἀγοράσει μεγάλην ἀξίαν κοσμήματα διὰ τὴν κυρίαν Γρίβα. Ὁ Στρατηγὸς Γρίβας, ὅπως μὴ εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραβῇ τὴν ξενίαν, ἐπέσπευσε τὴν ἐπανάστασιν. Ὁ Βασι- λεὺς, πληροφορηθεὶς τοῦτο εἰς Κα- λάμας, ἀνέστειλε τὴν πορείαν του. Ἡ ἐν Ἀθήναις Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ ἀποστείλῃ στρατὸν εἰς Βόνιτσαν. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Π. Βακάλογλους, πιστὸς τοῦ Ὄθωνος ὁπαδὸς, ὑπέδειχνεν ὅτι ὁ κίνδυνος εὐρίσκειτο ἐν Ἀθήναις καὶ ὅτι ὄφει- λον νὰ ἐνισχύσωσι τὴν φρουρὰν αὐτῶν.

Οἱ ἐν Ἀθήναις συνωμῶται, ἐνθαρ- ρυνθέντες ἐκ τῶν στάσεων τῆς Βο-

νίτησις καὶ τῶν Πατρῶν, καὶ τῆς ἀπογοητώσεως τῆς πρωτεύουσος ἀπὸ πάσης στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἀπε- φάσισαν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκθρό- νισιν τοῦ Ὄθωνος. Ἡ Κυβέρνησις ἔ- δειξεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην πε- ρίεργον ἀδράνειαν. Ἐνῶ ἔδραζεν ἡ ἐπανάστασις, μόνον τὴν 9ην Ὀκτω- βρίου διέταξεν τὸν Σωτήριον Πετμε- ζᾶν νὰ παρατάξῃ τὰ πεδινὰ πυρο- βόλα καὶ ν' ἀντιτάξῃ ἄμυναν πρὸ τῶν Ἀνακτόρων. Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐ- γνώσθη ὅτι τὸ σῶμα τοῦ πυροβολικοῦ ἐστάσασεν ἤδη, ἔχον ἐπὶ κεφαλῆς τὸν λοχαγὸν Παπαδιαμαντόπουλον. Ὄντως τὴν 7 μ.μ. ὁ Διοικητὴς τοῦ Πυροβολικοῦ Παπαδιαμαντόπουλος, παρατάξας τὰ πυροβόλα τοῦ ἔξω τοῦ στρατῶνος ἐστάσασε. Περὶ τὴν 11 μ.μ. ἐστάσασε καὶ ἡ Διλοχία τῶν Πυρσοθεστών. Ἐν τῇ πόλει ἐπεκράτει ἀπόλυτος σιγῇ, ὡς οὐδὲν τὸ ἐκτακτον νὰ συνέβαινεν. Οἱ πολῖται, ὁσφρα- θέντες τὰ γενόμενα, ἐκλείσθησαν εἰς τὰς οἰκίας των, αἱ δὲ ὁδοὶ εἶχον πα- ραμείνει ἔρημοι. Μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἠκούοντο πυροβολισμοί. Ὁ Βούλγαρος εἶχε κατοικήσει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου του Συμβολαιο- γράφου Γρυπάρη, πατρὸς τοῦ νῦν Πρεσβευτοῦ, κειμένην εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Ἀριστείδου καὶ Σοφο- κλέους. Οὐτὲ ὁ Ἐπαμεινώνδας Δελη- γεώργης ἐνεφανίζετο οὐδαμῶς. Καὶ ὅλοι οἱ πολιτικοί, οἱ συμμεριζόμενοι τὸ κίνημα, δὲν ἐνεφανίσθησαν εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ κέντρα.

Ἀλλὰ τὸ μεσονύκτιον μίᾳ ὁμάδῃ στασιαστῶν, περὶ τοὺς πενήνκοντα, ὅλοι νεανίαι ἔνθερμοι, θιασῶται τῆς πολιτικῆς μεταβολῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ὁ Γλαράκης, ὁ Νικ. Γε- νάδης, ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος, ὁ Ὄθων Μακρυγιάννης, ὁ Ὀδυσσεὺς Ἰάλεμος, ὁ Ἅγις Κλεομένης, ὁ Σα- ράβας, ὁπλισθέντες εἰς τὴν πρὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου οἰκίαν τοῦ Μακρυγιάννη, ἐνεφανίσθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ κραυγάζοντες:

— Κάτω ἡ τυραννία, κάτω ὁ Ὄθων.

Πρὸ τοῦ καφενείου τῆς «Ὁραίας Ἑλλάδος» ὁ Ἀστυνόμος Μπουλάκος συμπλακεῖς μετ' αὐτῶν, κατῴρθωσε νὰ τοὺς ἀπωθήσῃ πρὸς τὸ Μεταξουργεῖον. Ἐκεῖ συνήντησαν οὗτοι τὸν Δημήτριον Καλλιφρονᾶν ξιφήρη μετ' ἄλλων στασιαστῶν μεταβαίνοντα εἰς τὸν στρατῶνα τοῦ πυροβολικοῦ. Ἡ- κολούθησαν αὐτόν. Παραδοξότερα ἐ- πανάστασις ἀπὸ τὴν Ὀκτωβριανὴν οὐδέποτε ἐγένετο εἰς τὸν κόσμον. Ὅλοι ἠσύχαζον εἰς τὰ σπίστια των, καὶ τὴν ἐπανάστασιν ἐνήργησαν οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι νεανίαι. Μόλις τὴν αὐγὴν οἱ στασιασταὶ συνεκεντρώθησαν εἰς τὸν στρατῶνα τοῦ πυροβολικοῦ, ἔνθα μετέβη καὶ τὸ Ἴππικὸν ὑπὸ τὸν ἀξιωματικὸν Περικλῆν Μαυρομι- χάλην. Ἀργότερον κατέφθασαν καὶ οἱ πολιτικοὶ ἐπαναστάται Δημήτριος Βούλγαρος, Ἄλ. Κουμουνοῦρος, Ἐπαμ. Δεληγεώργης καὶ Θρασ. Ζαΐ- μης, ὅλοι δὲ ὁμοῦ ἐκήρυξαν ἐκπτω- τον τὸν Βασιλέα Ὄθωνα.

Ἡ προκήρυξις τῆς ἐκθροníσεως συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδα Δεληγεώργη, εἶχε δὲ ὡς ἑξῆς:

«Τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος ἔπαυσαν. Ἄπασαι αἱ Ἐπαρχίαι καὶ ἡ πρωτεύ- ουσσα συνενωθεῖσαι μετὰ τοῦ στρατοῦ ἔθεσαν τέρμα εἰς αὐτὰ, ὡς πιστῇ δὲ ἀπόφασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κηρύσσεται καὶ ἀποφασίζεται: Ἡ Βασιλεία τοῦ Ὄθωνος καταργεῖται, ἡ Ἀντιβασιλεία τῆς Ἀμαλίας καταρ- γαίται. Προσωρινὴ Κυβέρνησις συνι-

στάται ὅπως κυβερνήσῃ τὸ Κράτος μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, συγκειμένη ἐκ τῶν ἐ- ξῆς πολιτῶν Δ. Βούλγαρη, Κ. Κα- νάρη καὶ Θ. Ρούφου. Ἐθνικὴ Συν- ἔλευσις συγκαλεῖται ἀμέσως πρὸς σύνταξιν τῆς Πολιτείας καὶ ἐκλογὴν Ἡγεμόνος. Ζήτω τὸ ἔθνος. Ζήτω ἡ Πατρίς».

Ἄμα τῇ ἀναγνώσει τῆς προκήρυ- ξεως, ὁ Δημήτριος Βούλγαρος με- τέβη εἰς τὴν Γερουσίαν, ἣτις ἤδρευε τότε εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἐγκα- τέστη ὡς ἀνώτατος ἄρχων εἰς τὰ γραφεῖά της. Ὁ στρατὸς ἐξ ἄλλου, ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Παπαδιαμαν- τόπουλον καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα τὰ ὁποῖα κατέλαβεν ἡ διλοχία τῶν σκα- πανέων. Ὁ Στρατηγὸς Χὰν καὶ ὁ Ναύαρχος Σαχίνης, εὐρισκόμενοι εἰς τὰ Ἀνάκτορα τὴν στιγμὴν ἐκείνην, δὲν ἀντετάχθησαν, ἡ δὲ ἀνακτορικὴ φρουρὰ παρετάχθη εἰς τὴν γραμμὴν ἀνευ ὀπλων κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς διλοχίας εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Τὴν πρῶταν ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Βαυαρίας Ὅμτες, ἀνελθὼν τῇ ἀδείᾳ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ Ἀνάκτορα, παρέλαβε τὴν Μεγάλην Κυρίαν βαρωνίδα Μπλούσκωφ, καὶ ὠ- δήγησεν αὐτὴν εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν. Ἡ Βαρωνὶς Μπλούσκωφ συναπέφερε τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Βασίλισσας καὶ τὰ κοσμήματα αὐτῆς. Τὴν γραίαν βαρωνίδα παραλαβὼν ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας Βουρὲ ὠδή- γησεν αὐτὴν εἰς τοὺς Βασιλεῖς, ὅταν ἀφίκοντο οὗτοι εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ἐν τῷ μεταξὺ δισχίλιοι καὶ πλέον πολῖται κατέλαβον τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας. Κατὰ τὴν εἰσβολὴν αὐτῶν μόλις διεσώθη ὁ διευθυντὴς αὐτῆς Βακάλογλους, ὅστις καὶ ἀντε- κατεστάθη ὑπὸ τοῦ Ἀναστασίου Κα- λοῦ. Ὡς ἐπροχώρησεν ἡ ἡμέρα ὅλοι οἱ ἐπαναστάται συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Γερουσίας, ὅπως καταρτίσωσι νέαν Κυβέρνησιν. Ἐκεῖ ἠγέρθη ταραχὴ καὶ πάταγος, ὁ Δη- μῆτριος Βούλγαρος δὲν ἠθέλε νὰ προσληφθῇ ὡς Ὑπουργὸς ὁ Ἐπαμει- νώνδας Δεληγεώργης. Ἄλλ' ἡ νεο- λαία, διερεθισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλεὺς Παράσχου, ἐπέδαλε τούτον, διαιρεθέν- τος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησια- στικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδευ- σεως εἰς δύο διάφορα Ὑπουργεῖα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐν ἔλαβεν ὁ Βασίλειος Νι- κολόπουλος, τὸ δὲ ἕτερον ὁ Ἐπαμ. Δεληγεώργης.

Οὕτω ἐγένετο ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἡ ἐκθρόνισις τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, ὅστις βασιλεύσας ἐπὶ εἰκοσι καὶ ἐννέα ἔτη, ἀπῆλθεν ἀξόριστος τῆς Ἑλλά-δος, τρέφων ὅμως μέχρι τῆς τελευ- ταίας αὐτοῦ στιγμῆς τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Χώραν ἐκείνην, ἡ ὁποῖα μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ τὸν ὑπέδε- χθη μείρακα καὶ ἐβάσισε τὰς καλ- λίστας ἐπ' αὐτοῦ ἐλπίδας. Ὁ Ὄθων δὲν ὑπῆρξε βεβαίως μεγαλοφυῆς Βα-σιλεὺς, οὔτε ἐξαιρετικῆς ἰκανότητος. Εἶχεν ἐν τῇ ψυχῇ του τὰς ἀπολυ- ταρχικὰς τάσεις, καὶ διὰ τοῦτο ὄχι μόνον ἐνήσκησε τὴν ἐξουσίαν ὡς Μο- νάρχης ἀπόλυτος πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν φήμισιν αὐτοῦ ἐπράξε πᾶν ὅ,τι ἠδύ- νατο ὅπως τὸ παραβῇ. Τοῦτο ὑπέ- σκαψεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ θε- μέλια τοῦ Ἔθρονος καὶ τὴν νύκτα τῆς 9 πρὸς τὴν 10 Ὀκτωβρίου τοῦ 1862 ἀνετράπη οὗτος χωρὶς οὐδὲ ρανὶς αἵ-ματος νὰ χυθῇ.

Ἐνῶ ταῦτα συνέβαινον εἰς Ἀθή- νας, εἰς τὸν Πειραιᾶ κατέφθανε τὸ κο- μίζον τοὺς Βασιλεῖς ἀτμόπλοιον. Ἄλλὰ περὶ τούτου ἄλλοτε.

Ἀνέκαθεν οἱ Βενιζελικοὶ ἦσαν ἔξυ- πνοι, ἀλλὰ καὶ ἀνέκαθεν ἀνανδροὶ. Εἰς τὴν Κρήτην, εἰς τὴν Σάμον, εἰς τὴν Χίον, εἰς τὴν Μυτιλήνην δὲν ἐγένετο ὑ- ποχρεωτικὴ στρατολογία. Ὁ Βενιζελι- ποχρεωτικὴ στρατολογία. Δὲν πηγαίνει εἰς τὸν πόλεμον. Μόνον τρώγει μόνον εἰς τὸν πόλεμον. Μόνον ψευδολογεῖ μόνον χηματίζεται μόνον ψευδολογεῖ μόνον συκοφαντεῖ. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὁ- μως τὰ πράγματα εἶνε διαφοροτικά. Ἐκεῖ ὑπάρχοντες Μωαμεθανοὶ καὶ Ἰσραη- λῖται, οἵτινες δὲν εἶνε Βενιζελικοὶ. Αὐ- τοὶ λοιπὸν ἐστρατολογήθησαν ἀναγκα- στικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀντιβασιλέως. Αὐτὸ, στικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀντιβασιλέως. Αὐτὸ, κύριοι, θὰ εἴπη Βενιζελισμὸς φιλελεύ- θερος, τίμιος, εἰλικρινὴς καὶ τὰ λοιπὰ.

Γνωρίζετε, ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, πόσοι τόννοι σίτου λείπουν ἐκ τῆς ἔξωθεν εἰ- σαγωγῆς καὶ τῆς ἡμετέρας παραγωγῆς; σαγωγῆς καὶ τῆς ἡμετέρας παραγωγῆς; 61,000 τόννοι! Καὶ τί ἔγιναν; Τί θὰ γίνων. Ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα, ὁ Γούναρης, ὁ Σκουλούδης, ὁ Δούσμανης, ὁ Καλογερόπουλος καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐχ- θροὶ τῆς Ἀντιαντ τὸν μετέφερον ἐκ τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἐκ τῆς Ἀλβανίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, εἰς τὴν προαιώνιον φεῦ! ἐχθρὰν τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε ἀνακάληψις τοῦ Βενιζελισμοῦ. Τί- νος ἄλλου! Καὶ οὕτω ἐπέινασεν ὁ Ἑλ- λην διὰ νὰ χορτάσῃ ὁ Βούλγαρος...

Ὁ Βενιζελισμὸς εἶνε ἡ ἀπὸ κτίσεως Κόσμου ἀναφανείσα φανατικώτερα θρη- σκεῖα, ἣτις κατῴρθωσε νὰ μεταβάλλῃ νόας φωτεινοὺς εἰς μυαλὰ νερούλιασμένα, πολίτας φιλοπάτριδας εἰς προδότας, ὀ- φθαλμοὺς λάμποντας εἰς στραβομάρα καὶ ψυχὰς εὐγενεῖς εἰς ποταπὰ καὶ αἰ- σχράς. Ὅταν ὁ Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα σώσῃ τὸν πᾶσαν ἀνθρω- πον, πλήθη ἄπειρα ἀπεδέχθησαν τὸ κή- ρυγμα τοῦ καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν. Ἀλλὰ οἱ φανατικώτεροι ὁπαδοὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀνεγνώριζον ὅτι πρὸ τῆς ἐλεύσεώς του ὑπῆρχεν ὁ Κόσμος. Οἱ Βενιζελικοὶ, καὶ οἱ πλέον συνετοί, δὲν δέχονται ὅτι πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἀρχηγοῦ των ὑπῆρχεν Ἑλλάς!...

Γενομένης πρὸ καιροῦ ἐπαναληπτικῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς ἐν τῷ Νομῷ Δρά- μας, οἱ κάτοικοι τῆς Καβάλλας καὶ τῆς Δράμας ἐψήφισαν τὸν υποψήφιον τοῦ κ. Βενιζέλου. Εἶνε γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Νηπιαγωγείων ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἀπεδέχθη πρότασιν τῆς Ἀν- ταντ καὶ ἐπρότεινεν ὁ ἴδιος διὰ σωζο- μένου εὐτυχῶς ὑπομνήματός του εἰς τὸν Βασιλέα νὰ παραχωρήσωμεν τὰς Σέρρας, τὴν Δράμαν, τὴν Καβάλλαν εἰς τοὺς Βουλγάρους. Αὐτὸ τὸ ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος Βενιζέλος. Καὶ ὅμως, ἐνῶ δὲν ἔπρεπε νὰ εὐρεθῇ οὔτε ὑποψήφιτος Βενιζελικὸς, εὐ- ρέθησαν χιλιάδες ἐκλογεῖς νὰ ὑποδεί- ξουν, νὰ ψηφίσουν καὶ νὰ ἐκλέξουν Βουλευτὴν ὁπαδὸν τῆς πολιτικῆς τῶν παραχωρήσεων. Ἐκ τοῦ θλιβεροῦ τούτου γεγονότος τί ἐξάγεται; Ἐξάγεται καὶ ἡλίου φαινώτερον ἢ ὅτι οἱ ἐκλογεῖς Δράμας καὶ Καβάλλας δὲν ἔμαθον ἀ- κόμη ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος τοὺς παρέδιδεν εἰς τοὺς Βουλγάρους, ὅπερ κάκιστον, ἢ ὅτι, γνωρίζοντες τοῦτο, ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Βενιζέλου, διότι προτιμοῦν νὰ εἶνε Βούλγαροι παρὰ Ἑλληνας. Τὸ συμπέρασμα εἶνε σκληρὸν, ἀλλ' ἀληθές!!! Καὶ σήμερον ἐνεργοῦν (sic) Ἀντιβουλγαρικὸν κίνημα!!!

Ὁ κ. Βενιζέλος ἔγραψεν ἰδιοχείρως εἰς τὸν «Κήρυκα» αὐτοῦ, τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανόν του, ὅτι αὐ- τὸς ἔφερε τοὺς Ἀγγλογάλλους εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅτι αὐτὸς ἐπρότεινεν εἰς τὸν Βασιλέα νὰ δώσωμεν εἰς τὴν Βουλ- γαρίαν τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιτραπῇ ἡ διέλευσις τῶν Σέρβων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Καὶ ὅμως ὑπάρχοντες Ἕλληνας, ὑπάρχοντες ἀν- θρωποὶ, ὑπάρχοντες πολῖται, ἔχοντες λογι- κὸν, οἱ ὁποῖοι παραμένον ὁπαδοὶ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀνδρός. Καὶ ἔπειτα πα- ραπονοῦμεθα ὅτι εἰς τὰ γαλλικὰ λεξιλό-

λέξις «Ἕλληνας» ἐξηγεῖται ὡς ποταπό-
της, χυδαϊότης, χιμῆρπεια, κλοπή, ἀ-
πάτη, κακοήθεια, ἀτιμία

Οὐσιαστικῶς ἡ Ἑλληνοσερβικὴ Συν-
θήκη δὲν ὑφίσταται. Καὶ πρώτη ἠθέ-
τησε τοὺς ὄρους αὐτῆς ἡ Σερβία, ἥτις
ἠρνήθη εἰς τὸν κ. Βενιζέλον νὰ μᾶς
βοηθήσῃ ὅταν οἱ Τούρκοι ἐτοιμάζοντο
διὰ τοῦ «Ρεσσαδιᾶ» καὶ τοῦ «Ρίου», τὰ
ἁπλοῦς ἠγόρασαν διὰ χρήματος τῶν προ-
στατῶν μας, νὰ μᾶς πάρουν τὰς νή-
σους. Τώρα ὁ κ. Βενιζέλος γράφει εἰς
τὸν «Κήρυκα» ὅτι ἰσχύει κατὰ τύπους
ἡ Ἑλληνοσερβικὴ Συνθήκη, ἐπειδὴ δὲν
κατηγγέλθη, καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ βοη-
θηθῶν οἱ Σέρβοι. Τὰ ἄρθρα τοῦ «Φα-
νοῦ» τοῦ μακαρίτου Χαροαζῆ ὠχριοῦν
πρὸ τῆς λογικῆς τοῦ «Κήρυκος» τοῦ κ.
Βενιζέλου, τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρός,
δὲν θαυμάζει ἡ Εὐρώπη, ἐνῶ τὸν ἀεί-
μνηστον Χαροαζῆν ἐθαύμαζε μόνον ἡ
Σύρος! Τί κόσμος

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1915 ἡ Ἄγγλια
προσεκάλεσε τὸν κ. Βενιζέλον νὰ βοη-
θήσῃ τὴν Σερβίαν. Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος
ἠρνήθη, δηλώσας ὅτι φοβεῖται τὴν
Βουλγαρίαν. Συνεφανήθη τότε ὅπως
πρὸς ἐξίλωσιν τῆς Βουλγαρίας δώσωμεν
αὐτῇ τὰς Σέρρας, τὴν Δράμιαν, τὴν Κα-
βάλλαν κλπ. Τὸ ἠθέλησεν ἡ Ἀντάντ, τὸ
ἐδέχθη ὁ κ. Βενιζέλος. Ἄλλ' ἠρνήθη ὁ
Βασιλεὺς. Τότε ὁ κ. Βενιζέλος ἐφοβεῖτο
τὴν Βουλγαρίαν, τώρα δὲν τὴν φοβεῖ-
ται. Τότε ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐφοβεῖτο
τὴν μεγαλύνειν τῆς Βουλγαρίας, τώρα
τὴν φοβεῖται. Ἄλλ' ὁ κ. Βενιζέλος καὶ
μετὰ τὸν πρῶτον πόλεμον δὲν ἐφοβήθη
τὴν Βουλγαρίαν. Τώρα φοβεῖται ὅτι εἰς
βάρος τῆς Σερβίας θὰ μεγαλώσῃ. Καὶ ὁ
πολιτικὸς αὐτὸς ἔχει ὀπαδοὺς. Διὰ τί
ὄχι. Μήπως καὶ εἰς τὸ Θέρισον δὲν
εἶχε καὶ ὀπαδοὺς καὶ θαυμαστάς; ! Μή-
πως καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν δὲν τὸν
ἀκολουθοῦν Ναυαρχοὶ καὶ Στρατηγοί; !

Προσεχώρησαν, ἀλλὰ...

Ὁ Διοικητὴς τῆς Σάμου, ὑπὸ τοῦ
Ἀντιβασιλέως Ἐλευθερίου Α' διορι-
σθεὶς, Κ. Μελάς ἔδωκεν συνέντευξιν
εἰς τὴν ὁμώνυμον ἐφημερίδα τῆς νή-
σου ταύτης, τῆς 12ης Ὀκτωβρίου,
ἐν τῇ ὁποίᾳ, μεταξὺ ἄλλων, λέγει
καὶ τὰ ἑξῆς:

«.....Ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶμαι
πολύ εὐχαριστημένος εἶνε ἡ ἀπροθυμία,
ἥτις παρατηρεῖται ἐκ μέρους τῶν Σα-
μίων πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Ἀ-
μύνης» ὁμολογῶ μὲ λύπην μου ὅτι δὲν
εὑρον τὴν προθυμίαν τὴν ὁποίαν ἀνε-
μενον ἐκ μέρους τῶν Σαμίων, οἱ ὅποιοι
πάντοτε κατὰ τοὺς χαλεποὺς καιροὺς τῆς
Ἐθνικῆς μας σταδιοδρομίας παραδειγ-
ματικὴν ἔδειξαν αὐτοθυσίαν καὶ ἔκτακτον
ἀνδρείαν, ὅπερ ἀνωμολογήθη καὶ κατὰ
τοὺς δύο τελευταίους πολέμους. Εἶνε ἀ-
ληθές ὅτι ἀθροῖοι προσέρχονται καὶ κα-
τατάσσονται εἰς τὸν στρατὸν, ἀλλ' ὁ ἀ-
ριθμὸς τῶν προσερχομένων Σαμίων εἶνε
δυνατόλογος πρὸς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν
ἄλλοτε αὐθόρμητον κατὰτάξιν των. Ἐκ
τῶν ἐπιστράτων Σαμίων ἐλάχιστοι προ-
σῆλθον, δικαιολογούμενοι δὲ προβάλλου-
σαν ὅτι υπέρβηρον κατὰ τὴν τελευ-
ταίαν ἐπιστράτευσιν, καθ' ἣν ἐταλαιπω-
ρήθησαν καὶ ἐπεινάσαν καὶ ἠσθένησαν.
Ἄλλὰ δέον νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ περισυνῆ
ἐπιστράτευσις ἐγένετο ἀπὸ σκοποῦ, ὅπως
ταλαιπωρήσωσι τὸν στρατὸν, τὸν ἀπο-
γοητεύσουν καὶ τοῦ ἐμπνεύσουν φόβον
πρὸς τὸν Γερμανόν. Σήμερον ὁμως τὰ
πράγματα διαφέρουν· ὁ Ἕλληνας στρατι-
ώτης εἶνε ἰσότημος μὲ τὸν Γάλλον, θὰ
ῤῆ καὶ θὰ τρέφῃται ὅπως ἐκεῖνος, θὰ
πολεμῇ ὅπως οἱ Σύμμαχοι καὶ δὲν θὰ
εὐρίσκειται ἐπ' ἀπειρον εἰς τὸ μέτωπον,
θὰ πολεμῇ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ θὰ
ἐπαναπαύεται ἐπὶ δεκαπέντε· δὲν θὰ μᾶς
λείψουν τώρα ὅτε ἀρβύλαι, ὅτε ἐνδύ-
ματα οὔτε ἄλλο τι χρήσιμον διὰ τὴν
καλὴν διαίταν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν στρα-
τιωτῶν μας.»

Ὅστε δὲν προσέρχονται νὰ κατα-

χθοῦν οὔτε οἱ Σάμιοι τοῦ κ. Σοφοῦ-
λη. Ἰδίως οἱ ἐπιστράτοι δὲν ἐνοοῦν
νὰ πολεμήσουν. Καὶ διὰ τοῦτο αἱ ὑ-
ποσχέσεις τοῦ κ. Μελά. Καὶ οἱ Βε-
νιζελικοὶ φωνάζουν ὅτι δλοκλήρον τὸ
ἔθνος ἠσπάσθη τὸ κίνημά των! Ἀ-
ληθῶς προσεχώρησαν, ἀλλὰ δὲν.....
προσέρχονται!

ΜΑΡΙΑ Κ. ΚΑΤΣΙΜΑΝΤΗ

Ἀπηνῆς καὶ σκληρὸς ὁ θάνατος ἀφῆρ-
πασε πρόωρως ἐκ τῶν ἀγκαλιῶν φιλο-
στόργων γονέων καὶ ἀγαπητῶν ἀδελφῶν
συμπαθῆ καὶ προσφιλοτάτην ὑπαρξίν,
τὴν ἀτυχῆ κόρην Μαρίαν Κ. Κατσιμαντῆ,
τέκνον τοῦ καλοῦ συμπολίτου κ. Κωνσταν-
τίνου Κατσιμαντῆ. Ὁ θάνατος εἶνε πάν-
τοτε πικρὸς, ἀλλ' ὅταν ἀποκόπτη τὸ νη-
μα τῆς ζωῆς νεαρῶν υπάρξεων, ἐπὶ τῶν
ἁπλοῦς δυστυχεῖς γονεῖς στηρίξιον χρυσῆς
ἐλπίδας καὶ ὠραία ὄνειρα, ἡ ἀπώλεια
καθίσταται ἔτι πικροτέρα, καὶ τοῦ θά-
νάτου τὸ δρέπανον ἀκόμη σκληρότερον.
Τότε λόγος παραμυθίας ὑπὸ φίλων, συγ-
γενῶν, συμπολιτῶν δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν
νὰ παραγορήσουν τοὺς ὀλοφυρομένους
γεννῆτορας καὶ τοὺς πικρῶς ἠρηνόοντες
ἀδελφοὺς καὶ ἄλλους οἰκείους. Μόνον ἡ
θεῖα ἀντίληψις δύναται νὰ ἐπουλώσῃ,
τοιαύτας πληγὰς. Καὶ τὴν θεῖαν ἀντί-
ληψὴν ἐπικαλοῦμεθα πρὸς παραμυθίαν
τῶν γονέων, τῶν ἀδελφῶν καὶ λοιπῶν συγ-
γενῶν τῆς ἀτυχοῦς κόρης Μαρίας Κ.
Κατσιμαντῆ.

ΑΥΧΗΣΑΤΕ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΑΣ

Τὸ ἀνθρώπινον γένος εἶνε καταδικα-
σμένον νὰ παλαίη καθ' ἑκάστην ἵνα ἀ-
ποσοβῆσῃ τὸν θάνατον ὁ ὅποιος ἀπὸ τῆς
νηπιαικῆς ἡλικίας ἀπειλεῖ τὴν ὑπαρξίν ἐνὸς
ἐκάστου ἐξ ἡμῶν. Μεταξὺ δὲ τῶν τόσων
δεινῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προφυ-
λασθῶμεθα, ὑπάρχει ἐν τῷ ὁποίῳ προξε-
νεῖ ἀληθὴ καταστροφὴν ἰδίως εἰς τὴν νεα-
ρὰν ἡλικίαν. Τὸν μέγα τοῦτο δεινὸν εἶνε ἡ
ἀναιμία. Τὰ συμπτώματα τῆς παθήσεως
ταύτης πᾶς τις εἶνε εὐκόλον ν' ἀναγνω-
ρίσῃ. Ὀφθαλμοί, χεῖλη ἀπεξηραμένα, ἔλ-
λειψις ὀρέξεως, μελαγχολία, γενικὴ ἀδυνα-
μία, ἀτονία.

Τὸ μόνον φάρμακον ὅπερ δύναται ἀ-
ποτελεσματικῶς νὰ καταπολεμήσῃ τὴν
πάθησιν ταύτην εἶνε τὰ Καταπότια Πίνκ.
Ὅ,τι γράφομεν καὶ ὅ,τι δημοσιεύομεν δὲν
δύναται νὰ σᾶς δώσουν ἢ μικρὰν ἰδέαν
τῆς ὠφελιμότητος ἣν παρέχουσι τὰ Κατα-
πότια Πίνκ. Δὲν δύνασθε νὰ τὰ ἐκτιμή-
σητε, νὰ τὰ κρίνητε, εἰμῆ ὅταν κἀμῆτε
μῖαν δοκιμὴν τοῦ θαυμασίου τούτου ἀνα-
γεννητικοῦ τοῦ αἵματος, τοῦ τονωτικοῦ
τῶν νεύρων.

Ἐν λάβητε τὰ Καταπότια Πίνκ σή-
μερον ἢ θεραπεία σας θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ σή-
μερον. Ἀκολουθήσατε τὴν χρῆσιν αὐτῶν
ἐπὶ ὀκτὼ μόνον ἡμέρας καὶ μετὰ τὸ διά-
στημα τοῦτο θὰ ζητήσητε νὰ τὴν ἐξακο-
λουθήσητε. Τὰ Καταπότια Πίνκ ὡς ἐκ
τῶν ἀναριθμητῶν θεραπειῶν ἄς μέχρι
τοῦδε ἐπέτυχον καὶ ἀκτινες ἐκονοποτή-
θησαν διὰ τῶν ἐφημερίδων, θεωροῦνται ὡς
τὸ καλλίτερον ἀνακαινιστικὸν τοῦ αἵματος
τὸ δραστηκώτερον τονωτικὸν τοῦ ὄργα-
νισμοῦ.

Δὲν πρέπει ν' ἀγνοήτε προσέτι ὅτι τὰ
καταπότια ταῦτα συνιστῶνται ὑπὸ τῶν ἐ-
ξοχωτέρων ἱατρῶν τοῦ κόσμου ἐναντίον
τῆς ἀναιμίας, τῆς χλωρώσεως, τῆς γενικῆς
ἀδυναμίας, τῶν κεφαλαλγιῶν, τῆς ἀτονίας
τῶν νεύρων καὶ καχεξίας.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτατα φαρμακεία
πρὸς ὄρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ ὄρ. 21 τὰ 6
κυτία. Διαρκῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐν-
ταῦθα φαρμακεία Π. Καρβῶνη, Ν. Παπα-
δάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοὶ ἀντιπρό-
σωποι Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια Καταπότια Πίνκ φέρουν
ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν ἀναφέ-
ρουσαν, συμφώνως τῷ Νόμῳ, τὴν τιμὴν
αὐτῶν, τὰ κύρια συστατικὰ τῆςσκευασίας
των, τὴν θεραπευτικὴν ἰδιότητα αὐτῶν καὶ
τὸ ὄνομα τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων Δαμα-
λά καὶ Σιας, ἐσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς
χρήσεως καθ' ὀλοκλήριαν ἑλληνιστῖ

— Καὶ πάλιν ἐλάλησε !

Μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς Αἰκατε-
ρίνης ἔπρεπε νὰ λαλήσῃ ὁ Ἀντιβασιλεὺς
τοῦ Κράτους τοῦ Κουτούπη καὶ τοῦ Σίμου.
Καὶ ἐλάλησεν. Εἶπε ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτοῦ
δὲν ἀποβλέπει εἰς ἐσωτερικὸν σπαραγμὸν,
ἀλλ' εἰς ἐκδίωξιν τῶν Βουλγάρων. Εἶπεν
ὅτι δὲν εἶνε ἀντιδυναστικὸς, ἀλλὰ πατρι-
ώτης, ὅστις ζητεῖ νὰ σώσῃ τὴν Πατρίδα,
ἀπειλούμενην ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ
Κάτσερ καὶ τοῦ Σκουλοῦδη! Εἶπεν ὅτι
δὲν θὰ βαδίσῃ κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, οὔτε
θὰ ἐκθρονίσῃ τὸν Βασιλέα. Εἶπεν ὅτι ἐ-
λέγχει τὸ Στέμμα, διὸ παραβιάζει τὸ
Σύνταγμα. Εἶπεν ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον θὰ
συγκαλέσῃ Ἐθνοσυνέλευσιν πρὸς διευκρί-
τισιν τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας, ὥστε οὔτε
νὰ ἱερώησῃ τὴν Ἰπουργεῖα παρασίτων
οὔτε νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν ὁσάκις δὲν
γίνεται τυφλὸν τοῦ Βασιλέως ὄργανον.
Εἶπεν ὅτι θὰ θριαμβεύσῃ τὸ ἐσωτερικὸν
καὶ ἐξωτερικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα, καὶ
τότε ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐννοήσῃ τὸ σφάλμα
του. Ἀλλὰ τὰ πάντα θὰ διορθωθῶν,
διότι θὰ εὐδοκήσῃ νὰ συνεργασθῇ μετὰ
τοῦ Ἀνακτος. Εἶπεν ὅτι ἔχει πολυάριθμον
στρατὸν, ὑπερρακετὸν ἐφοδιασμὸν, χρήμα
καὶ ὑποστήριξιν τῆς Ἀντάντ. Εἶπεν ὅτι
θὰ βοηθήσῃ τοὺς Σέρβους καὶ θὰ κατα-
τροπώσῃ τοὺς ἀντιπάλους των. Τέλος
εἶπεν ὅτι ἐλπίζει ταχεῖαν ὑπὸ τῶν Δυνά-
μεων ἀναγνώρισιν.

Ἐὰν ἐγνώριζεν ὁ Βενιζέλος πόσον δια-
σχεδάζει τὸν ἐκ των πολεμικῶν γεγονότων
πλήττοντα κόσμον θὰ ὠμίλει συχνότε-
ρον.

— Ὁ Μεσσίας !

Μεσσίας, διότι ἐγένετο πρόξενος τῆς
ἐπεμβάσεως τῶν ξένων εἰς τὰ ἐσωτερικὰ
τοῦ Κράτους, οἵτινες κατέλυσαν τὴν ἀνε-
ξαρτησίαν, τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἐ-
λευθερίαν τοῦ Κράτους. Μεσσίας, διότι
ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἡ Τουρκία ὄχι μό-
νον ἐξηκολούθησε τὸν διωγμὸν τῶν ὁμο-
γενῶν, τὰς σφαγὰς αὐτῶν καὶ τὴν λεη-
λασίαν τῶν ὑπαρχόντων τοῦ ἑλληνικοῦ
στοιχείου, ἀλλ' ἤρχισε καὶ τὴν κατάλυ-
σιν τῶν προνομίων τοῦ Γένους. Μεσσίας,
διότι δὲν ἤθελε τὴν Θράκην καὶ εἶδε
τὴν Μακεδονίαν εἰς τοὺς Βουλγάρους.
Μεσσίας, διότι ἔφερε τοὺς Βουλγάρους εἰς
τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν Θεσσαλονικὴν. Με-
σσίας, διότι δὲν ἤθελε τὸν δεύτερον πόλε-
μον, δι' οὗ ἐσώθη καὶ ἡ Χώρα καὶ τὸ
ἔθνος. Μεσσίας, διότι ζητεῖ τὴν ἐκθρό-
νισιν τοῦ Βασιλέως. Μεσσίας, διότι ἐνό-
μιζεν ὅτι διὰ τοῦ «Ἀθέρωφ» θὰ παρα-
βιάσῃ τὰ Στενά. Μεσσίας, διότι ἐνόμιζεν
ὅτι μὲ μίαν Μεραρχίαν θὰ καταλάβῃ τὴν
Καλλιπόλιν. Μεσσίας, διότι ἐφαντάσσε τό-
σον πολὺ τοὺς ὀπχοὺς του διὰ τῆς δη-
μοκρατίας του, ὥστε ἐνήργησαν τὸ ἐγ-
κλημα τῆς Βουλγαρικῆς Πρεσβείας, τὸ
κακούργημα τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας, τὴν
κλοπὴν τῶν τηλεγραφημάτων, τὴν κλο-
πὴν τῶν ἐπιστῆμων ἐγγράφων, τὴν προ-
δοσίαν σχεδίων τοῦ Ἐπιτελείου. Μεσσίας,
διότι οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ δι' ἀτιμιῶν ἐγίναν
βαθύπλουτοι καὶ ἰδιοκτεταὶ μεγάρων καὶ
ἐπαύλων. Μεσσίας, διότι οἱ πιστοὶ του
ἐξετέλεσαν πᾶσαν κακοήθειαν εἰς βάρος
τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Πατρίδος!!!

— Καὶ πλαστογράφοι.

Ἄφοδ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Ροδπελ
ὄργιασαν ἐπὶ πολὺν χρόνον οἱ τίμοι Βε-
νιζελικοὶ, κατηγόρησαν, ἐξέδρυσαν, ἐχλεύ-
ασαν, ἐσυκοφάντησαν καὶ Κυβέρνησαν καὶ
Βασιλέα καὶ Στρατὸν ὡς προδότας, ἐρ-
χονται σήμερον νὰ δημοσιεύσουν πλαστὰ
ἐγγράφα διὰ ν' ἀποδείξουν δῆθεν ὅτι τὸ
Ροδπελ δὲν κατελήφθη ὑπὸ τῶν Γερμα-
νῶν, ἀλλὰ παρεδόθη κατὰ διαταγὴν τῆς
Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ τοῦτο γί-
νεται διότι ἐπῆλθεν ἀποκατάστασις τῶν
σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Ἀντάντ, ὅπερ δὲν
συμφέρι εἰς τὸν Ἰούδαν Βενιζελισμόν. Ἡ
Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι πρόκειται περὶ
παραπονήσεως καὶ πλαστογραφίας. Ἐργον
τῆς εἰδικότητος καὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας
τοῦ Βενιζελισμοῦ. Ἐπεδόθη δὲ καὶ ἡ
δέουσα μῆνυσις κατὰ τῆς μισαρᾶς ταύτης
κακοηθείας, ἥτις ἀπέβη ἤδη τρυφὴ τῶν
Φιλελευθέρων.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἐξ αἰσθημάτων
καὶ ἐξ ὑποχρεώσεως εἶνε ὑπὲρ τῆς Ἀν-
τάντ. Δὲν εἶνε ὑπὲρ τῆς Γερμανίας. Καὶ
μάλιστα ὑπὲρ τῆς Αὐστρίας, τῆς Τουρ-
κίας καὶ τῆς Βουλγαρίας. Ἀλλὰ θέλει
νὰ μὲνη οὐδέτερος, διότι φοβεῖται τὸν
πόλεμον. Ἐπειδὴ ὁμως ὁ κ. Βενιζέλος,
δι' ἀγνώστους λόγους, θέλει νὰ φαίνεται
μόνος αὐτὸς φίλος τῆς Ἀντάντ ἐν Ἑλ-
λάδι, κατῳρῆσεν νὰ διαβάλλῃ καὶ Βασι-
λέα καὶ Ἐπιτελεῖον καὶ Κυβερνήσεις
καὶ Στρατὸν καὶ Λαὸν καὶ νὰ παρα-
στήσῃ τοὺς πάντας ὡς ἐχθροὺς τῆς Ἀν-
τάντ. Οὐδεὶς θέλει νὰ πολεμήσωμεν ὑπὲρ
τῶν Γερμανῶν καὶ κατὰ τῶν Γάλλων.
Ἄγγλων, Ρώσων κλπ. Ὅταν ὁμως ἡ
Ἀντάντ παρεχώρη τὴν Καβάλλαν εἰς τὴν
Βουλγαρίαν, ὅταν ἀνεγνώριζε κυριαρχικὰ
δικαιώματα τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῶν νή-
σων, ὅταν ἔδιδε δάνεια εἰς τὴν Τουρ-
κίαν πρὸς παραλαβὴν τοῦ «Ρεσσαδιᾶ»
καὶ τοῦ «Ρίου», ὅταν προσεπάθη διὰ
τῆς βίας νὰ μᾶς ἐξαναγκάσῃ νὰ πολεμή-
σωμεν, ὅταν ἠθέλησεν διὰ τὸ ἑλληνικὸν
ἐδάφος νὰ μεταφέρῃ τοὺς Σέρβους εἰς
Θεσσαλονικὴν, ὅταν μετέφερε τὸν πό-
λεμον ἐπὶ τῆς Μακεδονίας, ὅταν κατέ-
λυσε τὴν κυριαρχίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν
τῆς Χώρας μας, ὅταν πράττη ὅσα πράτ-
τει καθ' ἡμῶν, οὐδεὶς τίμοις Ἕλληνας ἠδύ-
νατο νὰ ἐπιδοκίμασῃ ταῦτα. Ἀντιστρέ-
φως ὅταν ἡ Ἀντάντ ἀναγνωρίσῃ ὅτι εἶνε
δικαιώματά μας νὰ μὴ πολεμήσωμεν, ὅταν
ἀναγνωρίσῃ ὅτι εἶνε δικαίωματά μας νὰ
ζήσωμεν, τότε πάντες θὰ εἴμεθα ὑπὲρ
τῆς Ἀντάντ, διότι αὐτὸ εἶνε τὸ συμφέ-
ρον μας καὶ τὸ αἰσθημά μας.

— Οἱ φίλοι καὶ οἱ ἐχθροί.

Οἱ «Φιλελευθεροὶ» θέλουν πόλεμον ὑ-
πὲρ τῆς Ἀντάντ καὶ ἐναντίον τῶν Γερ-
μανῶν, διότι θέλει τοῦτο ἐπιμόνως ὁ κ.
Βενιζέλος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ πολὺς λαὸς
ἀποκρούει τὸ τοιοῦτον ἄσκοπον καὶ ἐπι-
κίνδυνον ἐγχείρημα, οἱ «Φιλελευθεροὶ»
ὀμιλοῦν περὶ ἐθνικῶν πόθων καὶ ἐναν-
τίον τῶν ἐχθρῶν τῆς Φυλῆς μας, δηλαδὴ
τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων. Ἡ-
μεῖς περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν δὲν ὀμιλοῦ-
μεν, διότι ὁμολογοῦμεν ὅτι σήμερον δὲν
μᾶς εἶνε εὐκόλον νὰ διακρίνωμεν ποιοὶ
εἶνε οἱ φίλοι μας καὶ ποιοὶ οἱ ἐχθροὶ
μας. Θέλομεν μόνον νὰ ὑπενθυμίσωμεν
εἰς τοὺς λησιμονόοντας τὰ πράγματα ὅτι
ὁ κ. Βενιζέλος ἐξήγησε τὸ πρῶτον νὰ
ἐξέλθωμεν τῆς οὐδετερότητος κατὰ τὸν
Αὐγουστον τοῦ 1914 ὅτε ἡ Τουρκία καὶ
ἡ Βουλγαρία δὲν εἶχον ἀναμιχθῆ εἰς τὸν
πόλεμον. Τότε μάλιστα ὁ κ. Βενιζέλος
ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν ἐκ μέρους τῆς Ἀν-
τάντ ὅτι «ἡ μόνη ὑπηρεσία ἣν ἡ Ἑλλάς
ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Συνεννόη-
σιν ἦτο ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν προστριβὴν
μὲ τὴν Τουρκίαν εἰς τὸ ζήτημα τῶν νή-
σων». Ὁ κ. Βενιζέλος καὶ τὸν Φεβρουά-
ριον τοῦ 1915 ἐξήγησε ν' ἀναμιχθῇ εἰς
τὸν πόλεμον τὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ οἱ Βούλ-
γαροι καὶ οἱ Τούρκοι εὕρισκοντο ἐν εἰ-
ρήνῃ. Ὅστε δὲν πρόκειται νὰ πολεμή-
σωμεν, διότι ἔχομεν συμφέρον νὰ κτυ-
πήσωμεν τοὺς ἐχθροὺς μας

— Ἡ αὔριον.

Εἶνε ἡ ἐπέτειος τῆς ὑπὸ τοῦ Στρατη-
λάτου ἡμῶν Κωνσταντίνου καταλήψεως
τῆς πρωτεύουσῆς τῆς Ἑλληνικῆς Μακε-
δονίας. Τῆς Μακεδονίας, ἣν ὁ Μέγας
Ἀνόητος ἔδιδε κατόπιν εἰς τοὺς Βουλ-
γάρους, τὸν «προαιώνιον ἐχθρὸν μας». Τῆς
Μακεδονίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας, ἀνευ τῆς
ψήφου τῆς Βουλῆς καὶ χωρὶς τὴν ἐγ-
κρίσιν τοῦ Βασιλέως, προσεκάλεσε τοὺς
ἐμπολέμους, πρὸς μέγιστον κίνδυνον τοῦ
Ἑλληνισμοῦ. Τῆς Μακεδονίας, ἣν κατέ-
στησε μέτωπον πολέμου ὁ Μέγας Ἐπι-
πόλιος. Τῆς Μακεδονίας, ἣν ἐξ αἰτίας
αὐτοῦ διήλθον διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου οἱ
ἐμπόλεμοι. Τῆς Μακεδονίας, ἣς κατέλυσε
τὰς ἀρχὰς ὁ Ἐπαναστάτης. Τῆς Μακε-
δονίας, ἣν κατήνησεν ὁ Νέος Ἐφιάλτης
πεδίον ἐμφυλίου ἀλληλοσπαραγμοῦ. Οἱ
Βενιζελικοὶ αὔριον θὰ ἐορτάσουν. Οἱ τί-
μοι Ἕλληνες θὰ πενήθουν.....

Καλλιτεχνικὰ Ἐπισκεπτήρια
εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ΒΓΝ & ΤΟΥ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

36ον

Όλα τὰ ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἄρθρου μου μέχρι τῆς σήμερον ἐκτυλιχθέντα γεγονότα ἀποδεικνύουσι πόσον εἶχον δίκαιον καθαρῶν ὡς διέγραψα τὸ Γερμανικὸν σχέδιον διὰ τὸ εἰδικὸν μέρος τοῦ πολέμου πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον.

Δὲν ἀρνοῦνται δὲ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀκρίβειαν τῆς προρρήσεώς μου, ὅτι θὰ ἐνταθῆ ὁ ἀγὼν πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου, ὅπως ἐπιτευχθῆ ἢ διὰ Βεσσαραβίας καθόδος πρὸς τὴν Μαύρην Θάλασσαν.

Εἶνε ἤδη γνωστὸν, ὅτι τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα, ἀπωθηθέντα πέραν τῆς Βουκοβίνης, ὠθοῦνται εἰς ἐντοπισμὸν πρὸς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Δνειστέρου. Ἡ καταβαλλομένη ἀμυνα φαίνεται κρατερὰ, ὑποδοθημένη καὶ ὑπὸ σειρᾶς ἐδαφικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ὑπὸ τῆς παρεμβολῆς παραποτάμων γύρω τῶν ὁποίων διεξάγεται πρὸς τὸ παρὸν ὁ ἀγὼν.

Τὰ Αὐστρογερμανικὰ στρατεύματα τὰ δρώντα ἀνατολικῶς τῆς Βουκοβίνης καὶ εἰσχωρήσαντα ἤδη διὰ πολλῶν σημείων ἐν Βεσσαραβίᾳ δὲν θὰ ἐπιδιώξωσι τὴν ἀπόθησιν τῶν Ρώσων πρὸς νότον. Τούναντίον τὴν ἰσχυρὰν αὐτῶν ἐπίθεσιν θὰ ἐπιχειρήσωσι τὰ ἠνωμένα Αὐστρογερμανικὰ στρατεύματα διὰ τοῦ δεξιοῦ μετώπου τῆς παρατάξεώς των ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ καὶ θὰ ἐπιδιώξωσι πρὸ τῆς καθόδου αὐτῶν εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν νὰ ἐπιτύχωσι τὴν κατάληψιν ὅλων τῶν διωρῶνων, τῶν συγκοινωνιῶν καὶ νὰ γείνωσι κύριοι τῆς περιοχῆς τῆς Βάλτας, ὥστε νὰ ἀποκόψωσι καὶ τὴν κυριωτέραν σιδηροδρομικὴν ἐπικοινωνίαν τῆς Ρωσίας πρὸς τὸν Εὐξείνιον. Εἶνε δ' εὐχερέστερον τὸ ἐγχεῖρημα τοῦτο, ἀλλὰ εἶνε συγχρόνως καὶ ἀποτελεσματικώτερον.

ταὶ εἰς τὸ ἤμισυ τῆς χρονικῆς περιόδου, ἣτις θὰ ἀπηγείτο διὰ τὴν ἀπὸ Γιάλτας καὶ Βενδερ καθόδον πρὸς τὴν Ὀδηρσὸν καὶ μετὰ τὴν πλήρη ἔστω ἐκκένωσιν τῆς Βεσσαραβίας ὑπὸ τῶν Ρώσων. Ἡ πρὸς τὸ σημεῖον ἕως τοῦτο ἐκστρατεία δὲν εἶνε μόνον ἐξαιρετικῶς σημαντικὴ ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ ἀπαιτεῖ διὰ τὸν ἐπιτιθέμενον πολὺ μεγαλειτέρας δυνάμεις ἀπὸ τὸν ἀμυνόμενον. Αὐτὸς πρέπει νὰ θεωρηθῆ καὶ ὁ κυριώτερος λόγος τῆς βραδείας κινήσεως τῶν Αὐστρογερμανικῶν στρατευμάτων, ἅτινα προελάσαντα ἐκ Γαλιτίας καὶ Βουκοβίνης ἀπωθοῦσι τοὺς Ρώσους καὶ καταλαμβάνουσι θέσεις ἐπικαίρους, μελλούσας νὰ ὑποδοθῆσιν τὴν περαιτέρω κίνησιν τῆς παρασκευαζομένης στρατιάς. Δύναται τις ἀσφαλῶς νὰ ὑπολογίσῃ, ὅτι τὰ Αὐστρογερμανικὰ στρατεύματα ἀνερχόμενα καὶ εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν μόνον δύναται νὰ διεξαγάγῃ τελεσφόρως τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ὅστις ἀποτελεῖ ἐν τῶν σημαντικωτέρων γεγονότων τοῦ ὅλου διεθνοῦς ἀγῶνος. Διότι ἡ ἐπιτυχία τούτου παραλύει ἐντὸς τὴν Ρωσίαν ἀφ' ἑνός, καὶ κανονίζει τόσον αὐστηρῶς συντηρητικὴν τὴν θέσιν τῶν Κρατῶν τοῦ Αἴμου, ὥστε νὰ καθίσταται καὶ διὰ τοὺς Συμμάχους ἀμφίβολον πλέον ἐὰν θὰ ἦτο χρήσιμος δι' αὐτοὺς καὶ ἡ διὰ νέων θυσιῶν προσπάθεια τῆς ἐκπορθήσεως τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων. Ἄλλ' ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν προφανῆ διάθεσιν τῶν Αὐστρογερμανῶν, ὅπως ἐπιτεθῶσι δι' ἀποτελεσματικῆς κινήσεως κατὰ τῶν Σέρβων, συνάγει λίαν ἐνδιαφέροντα συμπεράσματα περὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς συγχρόνως σημασίας τῶν δύο τούτων ἐπιχειρήσεων. Περὶ τῶν συμπερασμάτων ὁμοῦς τούτων θὰ ὁμιλήσω εἰς ἄρθρον τὸ ὁποῖον θὰ παρακαλέσω τὴν φίλην διεύθυνσιν τῶν «Ἀθηνῶν» νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον φύλλον.

(30 Αὐγούστου 1915).

ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τὸ πορτραῖτο ποῦ μᾶς ἐκάματε δὲν μοῦ ἀρέσει διόλου.

Ἐξοργισμένος: — Μὰ σὰς ὁμοιάζει τόσο πολὺ, κυρία.

— Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ δὲν μοῦ ἀρέσει.

Ἡ σύζυγος κατασηματάρχου πρὸς τὴν παραμάναν: — Ἄννα, μὴ νανορρίζῃς τόσο δυνατὰ τὸ παιδί, γιατί περνῶντας ἀπὸ τὸ γραφεῖον δίπλα, εἶδα νὰ κοιμῶνται ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι.

Εἰς τὰ γραφεῖα ασφαλιστικῆς ἐταιρείας: Ὁ ὑπάλληλος: — Ὁ κύριος ποῦ ἔπεσεν ἀπὸ τὴν σκάλα κ' ἔσπασε τὰ πλευρὰ του ζητεῖ τὰ ἀσφάλιστρά του.

Ὁ Διευθυντής: — Πές του, ὅτι ἐξηκριβώσαμεν πῶς φταίει ὁ ἴδιος διὰ τὸ δυστύχημα. Γιατί, ἀφοῦ ἤξερε πῶς ὁ πατέρας τῆς κόρης ἦταν σιτὸ σπῖτι αὐτὸς ἐπῆγε σιτὸ ῥαντεβοῦ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Εἰς τὸ ἡμέτερον τυπογραφεῖον ἐκτυποῦνται τίτλοι ἐγγράφων, βιβλία ἐνταλμάτων καὶ ληξιαρχικῶν πράξεων. Πωλοῦνται σχεδία ἀδειῶν ἀποδημίας, βαπτίσεως καὶ ταφῆς. Ἐπίσης σχεδία πιστοποιητικῶν πρὸς ἐγγραφήν τῶν μαθητῶν εἰς τὰ Κοινοτικὰ σχολεῖα. Καθὼς καὶ πάντα τὰ χρήσιμα διὰ τὰς Κοινοτητας ἐντυπα.

Όλα τὰ διδακτικὰ βιβλία εἰς τὸ Πρακτορεῖον ΗΛΙΑ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΗΝ - ATHENOCLES

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

- Ἐν Ἑλλάδι: Βόλος, Ἡράκλειον, Θεσσαλονίκη, Ἰωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι, Λάρισα, Μιτυλήνη, Πάτραι, Πειραιεὺς, Ρέθυμνος, Σάμος, Σύρος, Τρίπολις, Χανία, Χίος.
Ἐν Τουρκίᾳ: Κωνσταντινούπολις, (Γαλατὰ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνη.
Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἀλεξάνδρεια, Κάιρον.
Ἐν Λονδίῳ: (22 Fenchurch Street).
Ἐν Κύπῳ: Λεμεσός.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ἐν Λήμνῳ (Κάστρον) καὶ Κερκύρᾳ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

- Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Ι. Μπονιῆ, Ἐντεταλμένος Σύμβουλος, Ι. Ἀθηνογένης, Κ. Βερούγγι, Σ. Εὐγενίδης, Δ. Ζαρίφης, Π. Καραπάνος, Μ. Λάσκαρης, Βαρῶνος Α. Δὲ Νεφλίς, Ε. Ροδοκανάκης, Σ. Φούντης.

Γενικὸς Διευθυντὴς ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν: Ἐκτελεῖ προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ εἰσπράξεις τοιούτων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ ξένα νομίσματα καὶ χαρτονομίσματα. Ἐκδίδει πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀπανταχοῦ ἀποστολὴν χρηματικῶν ποσῶν διὰ τηλεγραφικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐντολῶν.

Ἀνοίγει πιστώσεις ἐπὶ φορτωτικῶν. Δέχεται τίτλους πρὸς φύλαξιν ἢ εἰσπράττει τοκομερίδια καὶ κληρωμένους εἰς τὸ ἄρτιον τίτλους ἢ ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς δέχεται ἀνεξόδως ἐγγραφὰς εἰς νέας ἐκδόσεις καὶ ἐν γένει ἐκτελεῖ πᾶσαν ἐπὶ τίτλων ἐργασίαν: ἀνταλλαγὰς, εἰσπράξεις δόσεων, ἀσφαλείας κατὰ τῆς εἰς τὸ ἄρτιον κληρώσεως κτλ.

Χορηγεῖ δάνεια ἐπὶ τίτλων.

Ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς καὶ δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις: ὄψεως ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο ἐτησίως καὶ ἐπὶ προθεσίᾳ πρὸς 3 1)2 ο)ο ἐτησίως διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ 6 μῆνας, πρὸς 4 ο)ο διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ 1 ἔτος καὶ 5 ο)ο διὰ τὰς μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα ἀποδοτέας. (Διὰ καταθέσεις ὄψεως εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Λονδίνου ἀποδοτέας εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τῆς αὐτῆς πόλεως πληρῶναι πρὸς τὸ παρὸν ἐξαιρετικῶς τόκον 4 ο)ο ἐτησίως). Ἔχει εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμιευτηρίου ἐπὶ τόκῳ 4 ο)ο ἐτησίως.

Ἐκτελεῖ παντὸς εἶδους ναυτιλιακὰς ἐργασίας: ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λ)σμὸν πλοιοκτητῶν ἢ φορτωτῶν πωλήσεις καὶ ἀγορὰς ἀτμοπλοίων ἀσφαλείας ἐπὶ ἀτμοπλοίων ἐναντίον παντὸς κινδύνου (θαλάσσης καὶ πολέμου), ἐμπορευμάτων τίτλων εἰσπράξεις ἀβαριῶν ἀνθρακίσεις πλοίων κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, ὑπὸ πάντας τοὺς ἐπιθυμητοὺς ὄρους ἀσφαλείας, ὑπηρεσίαν ἐνοικιάσεως σιδηρῶν διαμερισμάτων ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς, ἐπὶ ἐνοικίῳ ἀπὸ Δρ. 30—ἐτησίως καὶ ἄνω. Εἰδικὴ κλεῖς παραδίδεται εἰς ἕκαστον πελάτην δι' ἧς οὗτος καὶ μόνος δύναται ν' ἀνοίξῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν διαμέρισμα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΒΗΜΑΤΟΣ, Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Τὸ Τυπογραφεῖον τοῦτο εἶνε πλουτισμένον μὲ πέντε πιεστήρια καὶ 38 εἶδη στοιχεῖα Ἑλληνικῶν καὶ Γαλλικῶν χαρακτήρων τῆς γραμμῆς καὶ 120 εἶδη κεφαλαίων δὲν Γαλλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν, καθὼς καὶ μὲ ἄλλα σχετικὰ μηχανήματα, πρὸς διεξαγωγὴν πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας.

Ἐν αὐτῷ ἐκτυποῦνται Ἐπισκεπτῆρια, Τίτλοι, Λογαριασμοὶ, Φάκελλοι, Ἐπιστολοκεφαλίδες, Προσκήσεις, Πίνακες, Νεκρώσιμα, Ἀγγελτήρια, Γνωστοποιήσεις, Ταίρια, Ἀγγελίαι, Ἐγκύκλιοι, Προγράμματα, Εἰσητήρια, Καταστατικά, Φυλλάδια, Βιβλία, Ἐφημερίδες, Βικόνες, Περιοδικὰ, Διπλότυπα, κλπ. κλπ.

Ταχύτης ἐν τῇ ἐκτελέσει. Φιλοκαλία ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Εὐλικρίνεια ἐν ταῖς τιμαῖς.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ Ὀφθαλμίατρος ΑΘΗΝΑΙ — Σόλωνος 87.

Στοῦ

Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΥ & ΑΔΕΛΦΟΥ Παλτὰ Γυναικεῖα ἔτοιμα Γοῦτες, παντὸς εἶδους Ζακέτες βελούδου ἔτοιμα Κορσέδες — Κάλτσες Γάντια Γαλλίας Ὑφάσματα μάλλινα Χασέδες Λευκὰ εἶδη Ἀσπρόρουχα Ἐργαστάσιον Φορεμάτων ἐπὶ μέτρῳ.

Δεκταὶ παραγγελίαι Ἀπευθύνεσθε

Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΝ καὶ ΑΔΕΛΦΟΝ 105—109 Ἐρμού ΑΘΗΝΑΣ.

Τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Σανταρόζα Μέγα Καφενεῖον

“ΜΑΖΕΣΤΙΚ.”

ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου συμπολίτουμας ἐπιχειρηματίου κ.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΙΡΗ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἄκρα περιποίησης καὶ καθαριότητος. Ὑλικά ἄριστα